

Historien om Martin Andorsen, Alvenes

fortalt av Antonie Andorsen og Jens Berglund. Kåre Alvenes har også bidratt noe.

Martin ble født 7.2.1927 og døde 24.9.1986 og var sønn av Johan Andorsen 19/8-1888 - 15/9-1958 og Katrine Sørensdatter 9/5-1896-122/9-1935.

Martin hadde 8 helsøsken og to halvsøsken. Han ble født og vokste opp på

Alvenes og overtok heimgården der etter at hans far Johan døde. Han drev gården i mange år, men i likhet med sine naboer sluttet han med gårdsdrift og søkte annet arbeid i kommunen. Martin skulle i likhet med sine brødre og andre gutter på Alvenes bli fisker. Sjøen var den viktigste arbeidsplassen den gang for de som vokste opp på Alvenes.

Martin prøvde hjemmefiske sammen med sin far Johan, og han var også alene på motorbåten/robåten noen vintre etter at han overtok gårdsbruket.

Martin var mange vintre i Lofoten på fiske.

- En vinter var han på båten til Erling Henriksen hvor han var kokk og eigner
- En vinter på sjarken sammen med sin bror Reidar, de fisket med juksa.
- En eller to vintre med Jørgen Gabrielsen sin skøyte hvor de driftet med garn.

En av disse vintre var fisket så dårlig i Lofoten at Jørgen kom til Belkjosen med skøyta og garnbruket for å drifte. Jens husker at Johan Andorsen var om bord i skøyta og styrte denne da de satte garnlenka innover Belkjosen.

Martin var også et år med Ola Hjertø på Finnmarkfiske hvor de fisket med juksa. Han var også mannskap på ei skøyte som het Alf Per og var fra Henningsvær. De fisket med drivgarn etter storsilda på vestladet.

I en periode arbeidet Martin i Sulitjelma, uten at vi kjenner til hva arbeidet gikk ut på.

Han var flere år om bord på frakteskuter som seilte langs kysten. Han var da maskinist og altnuligmann.

Etter hvert slo Martin seg til ro og ble postmann. Han kjørte postruten fra Laukvik til Alvenes med utgangspunkt i Nordfold postkontor. Han jobbet i posten helt til han døde 24.6.1986.

En morgen han ikke møtte på posthuset i Nordfold, ringte de til Alvenes for å etterlyse han. Jørgine (stemor) som bodde sammen med Martin, tok telefonen og fortalte at han var dratt som vanlig om morgenen.

Imidlertid skulle hun etter telefonsamtalen ut å kontrollere at bilen virkelig var borte, men fant da Martin liggende død ved siden av bilen. Han ble bare 59 år. Han hadde stått opp om morgenen, spist, kledd på seg og gått ut for å kjøre til jobben, men døde før han kom inn i bilen. Sannsynligvis var det hjertet som sviktet.

Martin var en folkekjær person, så i begravelsen var det massevis av folk som tok et siste farvel. Aslaug Bartholsen spilte fløyte fra galleriet i kirken under seremonien. En stilig og rolig seremoni fulgt opp med minnestund på kroa. Alle han onkelbarn var tilstede i begravelsen da han hadde et særdeles nært og godt forhold til disse.

Martin var en uvanlig sosial og utadvendt person som var svært hjelpsom og hyggelig med alle og enhver, spesielt de som trengte noen trøstende ord og en inkluderende samtale.

Hans holdning til sine medmennesker var svært positive, men hans tillit og vennskap med dyr og fugler var særdeles spesiell. Han gikk nesten aldri forbi en hund eller katt uten å prate og klappe (viste oppmerksomhet). Et av hans problem var når dyr skulle sendes til slakteriet, og spesielt var det når han måtte legge ned dyrehold på gården og kvitte seg med alle dyrene. Hans siste dyrehold var høns og ender som gav egg i massevis. Når Martin kom på nabobesøk, hadde han som regel med noen egg i kartong.

I lystig lag var Martin ofte midtpunktet og som regel moromann. Han var alltid til å stole på.

Martin var sammen med Jens på fisketur flere ganger inne på Tysfjord-fjellet. Dette var noen herlige dager, samtidig med mye gåing i fjellet og bæring av mye fisk.

I vår ungdomstid på

Alvenes var fritidssystemene å dra på tur til Belkjosen, Storvannet eller til hytta på Alvenesfjellet. Når Martin var med, var det alltid mye lek, latter og moro.

Alle vi på Alvenes savner Martin sterkt etter at han gikk bort, og Martin etterlot seg vennlige, hyggelige og gode minner.

